

Komócsin Zoltán a Tudományegyetemen

Tegnap délután Komócsin Zoltán, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára Szegeden, a József Attila Tudományegyetem Dugonics téri aulájában tájékoztatót tartott a tudományegyetem, az orvostudományi egyetem, és a tanárképző főiskola oktatói kara számára. A tájékoztatót részt vett dr. Agoston József, az MSZMP Csongrád megyei bizottságának titkára, Sipos Géza, a Szeged városi pártbizottság első titkára és dr. Ozvald Imre, a városi pártbizottság titkára is.

Befejeződött a jogásztanácskozás Dr. Pólay Elemér nyilatkozata

Tegnap délelőtt befejeződött az a háromnapos nemzetközi jogásztanácskozás, amely a József Attila Tudományegyetem jogi kara jogtörténeti és római jogi tanszéke, valamint a Magyar Jogászszövetség rendezésében jogtörténeti és római jogi kérdésekről csütörtökön kezdődött a Magyar Tudományos Akadémia Szegedi Bizottságának székházában. A konferencián 60 vendég vett részt, közöttük 29 külföldi. Az értekezleten 27 előadás hangzott el: 8 magyar és 19 külföldi jogász tartott referátumot.

A munkaértekezlet befejeztével megkértük dr. Pólay Elemér tanszékvezető professzort, hogy olvasóink számára méltassa a tanácskozás jelentőségét.

— A konferencia szocialista országban az első ilyen jellegű tanácskozás volt. Ezért váltott ki külföldön is igen nagy érdeklődést. Munkájában részt vettek az NDK, az NSZK, Ausztria, Csehszlovákia, Lengyelország, Jugoszlávia és Bulgária nemzetközileg is tekintélyes jogászai. S szinte egyöntetűen megállapították, hogy a szegedi munkaértekezlet színvonalát nem maradt el egyetlen nemzetközi tanácskozástól sem. A tartalmas előadásokat élénk, izgalmas viták követték, s mi sem jellemzi jobban

A tájékoztató előtt dr. Papp Ignác, a József Attila Tudományegyetem pártbizottságának titkára köszöntötte a megjelenteket, majd Komócsin Zoltán válaszolt a hozzá előzetesen eljuttatott kérdésekre. Tájékoztatójában áttekintette a munkásmozgalom és a külpolitika legfontosabb időszerű kérdéseit, — egyebek között a szovjet–kínai viszony, a közel-keleti helyzet, a vietnami háború, a párizsi tárgyalások és az ENSZ-kögyűlés fontos eseményei szerepeltek az előadás anyagában —, valamint néhány belpolitikai problémával is foglalkozott.

a tanácskozás eredményességét, mint hogy a résztvevők — éppen az itt tapasztaltak alapján — elhatározták, hogy 1971-ben Pozsonyban ismét tartanak hasonló munkaértekezletet.

— A konferencia két témával foglalkozott. Az egyik a római jog befolyása a közép- és kelet-európai államok jogrendszerének fejlődésére. Ismeretes, hogy a római jog hatása a kapitalista országok és az európai magánjog kialakulásában döntő, determináló jelentőségű volt. A szegedi munkaértekezlet ezzel kapcsolatban egyebek közt arra mutatott rá, hogy a kelet-európai jogfejlődés kutatásában viszonylag elmaradt a bizánci hatások vizsgálata, a bizánci jogfejlődés értékelése. Pedig a római jogot tulajdonképpen Bizáncban összegezték.

— A tanácskozás második témája a római jog oktatása volt, illetőleg ennek a munkának a problematikus kérdései. A fődolog az, hogy a római jog miképpen kapcsolódik az élő jog oktatásához. A konferencia abban találta meg ezt a kapcsolatot, hogy az élő jogintézmények csak a római jog ismeretében, csak ilyen jellegű tudással és felkészüléssel érthetők meg.

— A tanácskozás anyaga rövidesen nyomtatásban megjelenik.

Újjáépített színház- terem Szentesen

Szentesen szombaton este ünnepélyesen átadták rendeltetésének a tizenhárommillió forintos költséggel korszerűsített Tóth József-színháztermet. Az 1898-ban készült és az elmúlt években már romossá vált épületet szinte teljesen újjáépítették, korszerűen berendezett öltözőkkel, fűdőkkal bővítették. Az 504 férőhelyes nézőtérrel tökéletes látási viszonyokat teremtetek. A Milári Pál mérnök által tervezett nagyterem akusztikája is kitűnő.

Kétévi szünet után neves fővárosi művészek közreműködésével a Magyar Rádió ünnepi irodalmi műsorával kezdődtek ismét meg az előadások a szentesi Tóth József-színházteremben. A közeljövőben több vidéki színház is bemutatja majd itt műsorát.

A szombati színházavatóval megkezdődtek az októ-

ber 11-ig tartó szentesi felzárkóztatási kulturális hetek, amelyeknek programjában számos kiállítást rendeznek, tudományos tanácskozást tartanak, több hangversenyre és egyéb kulturális eseményre kerül majd sor.

Országjáráson népművelőkkel

Az egri útikönyvet talán éppen nekünk írták. Őszi napsütésben érkezünk, ahogy az utazóknak szóló receptkönyvben ez kívántatik, és szerencsére a búcsúzás is verőfényes dőben történt. Kétszeres gyönyörűség ez akkor, ha itthon éppen esik az eső. Szűret idején utaztunk, amikor azért még van bőségesen óbor is — ez sem utolsó szempont, de mással is dicsekedhetünk.

A Megyei Tanács Művelődési Osztálya, a Népművelési Tanácsadó, és a Megyei Könyvtár közös egyezsége alapján világot látni viszik minden évben a művelődési házak igazgatóit, a könyvtárosokat és szakszervezeti kulturális munkásokat. E kirándulások célja és haszna biztosan kiderül e rövidre szabott úti jelentésből is.

Vidéken egyetlen

Bár a szezon végén érkezünk Egerbe, mégis tapasztaltuk, hogy kirándulók hada most is ostromolja a várat. Utunk első napján mi is közbükk szegődtünk, hogy belekerülhessünk az évi háromszáz ezer látogatót nyilvántartó — közép-európai csendes versenyben első — statisztikába. Edzett idegvezetőink jó szívvel és erős torokkal állják a meg-megújuló támadásokat, egyet sem vernek vissza akkor sem, ha az óramutató régen kapuzárást hirdetett.

A megyei művelődési házban tett látogatásunkról csak annyit jegyeznék fel, hogy itt külön foglalkoznak a kiváló tehetségű fiatalokkal, elsősorban a középiskolásokkal, és azt, hogy az országosan ismert és többszörösen elismert Pallas Klub hat szekciójába közé besorakozott egy UNESCO-klub is. Három ilyen van Magyarországon eddig, vidéken ez az egyetlen. Népek, nemzetek megismerése e klubhálózat célja.

Az ország felfedezése

Szilvásvár, Szalajkavölgy sokak előtt ismerős. De a Bükk-hegység sokat kanyargó erdei útjainál most akkor is meg kell állnunk egy szóra, ha autóbuszunk egyszer sem állhatott meg. Alföldi ember álmélkodik akkor is, ha dombot lát, de ha ősszel kerül szemtől-szembe az egymásnak bókó hegycsúcsokkal, és a szikrázó nap segíti azokat legszebb oldalait és völgyeit káprázatos mutogatásában, akkor minden értevédt embernek az lehet az érzése: felfedeztük újra Magyarországot. A népművelőknek pedig elsőrendű kötelességük, hogy naponkénti felfedezők legyenek.

A lakodalmasáról országos hírű Bodonyban, a palóchagyományok központjában

ban a vadonatúj klubkönyvtárat, Parádon pedig a régies-régi, füstös padlású boronaházban található falugyűjteményt irigyeltük. Parádsávról végignéztük, hogyan lesz az üvegfüző levegőbe lóbált pipáinak tűzgömbjéből csillogó ólomkristály, és találgattuk, amit láttunk: hogyan lehet a poharakat, kancsókat, vázakát „öltöztető” csiszolókorongok sívító zajában olyan szépen népdalokat énekelni. A baboskendős lányok és nagy kötényű fűtőös férfiak keze alól előkanyarodó díszítéseket látva, minden bizonyítás nélkül elhittük, mennyire keresett cikkek világ-szerte az innen induló géppel még nem utánozható gyönyörű üvegek.

A siroki vár tövében, a szakszervezeti művelődési házban Borics Páltól tanultunk követendő emberséget. A Múcsarnokban rendezett kiállítása után hazajött falujába szépen faragott kö-

veivel és újabb fogantatású fémszobraival. Nem tudjuk, hogy a szervezés vagy a véletlen játszott nagyobb szerepet abban, hogy a művész maga mutatta be kiállítástát vándorló csoportunknak. Emlékeztünkben magunkkal hoztuk talicskás Kubikosát, a természet és szobrász egymásratalálását dokumentáló Kavicsot és a palóc portrék egész sorát.

Gyöngyösi szüret

Jártunk még Gyöngyösön is, éppen a Gyöngyösi Szüret forgatagában, hazafelé pedig, ahogy fogytak alattunk a kilométerek, úgy erősödött a szervezőkben és résztvevőkben a meggyőződés: hasznos volt a kirándulás azért is, mert sok művelődési otthon igazgatója szervez majd hasonló, szép élményekkel záródó kirándulást.

H. D.

Fényár és árnyék

Már megint feltűrik a tereket — bosszankodtak az elmúlt napokban azok a szegediek, akik nem hallották még, hogy a Széchenyi téren a díszvilágítás felszereléséhez fogtak hozzá. Úgy hírlík újabban, hogy talán még az év végére tervezett határidő előtt felállítják itt azt a tizenegy reflektoros, higanyszárműves kandellábert, amelyeknek kigyűlta után fényárban úszik majd a tér. S egy „sötétebb” hír: feljelentés készült az ismeretlen tettesek ellen, akik a Honvéd téri lámpákat alaposan tönkretették.

Fejek és oszlopok

A fejekben, s a kint uralgó sötétség nem csak véletlenségből kerül össze. Az emberi gondolat megvilágosodása annak a győzelemnek köszönhető többek között, amit a fény uralomba vételével aratott a sötétség felett.

A villany kigyulladására még ma is örömmel tölt el valamennyiünket: a fény a tanyán a kultúra hordozójává vált, a városban pedig egyszerre tölt be esztétikai, és közbiztonsági szerepet.

A szegedi közvilágítás újabb fejlődése a nagyvárosiasodással függ össze: tíz év alatt változott meg lényegében. A végleges megoldást pedig a következő tíz év ígéri, amikor is a Belváros megújulásával egyidőben a díszvilágítás és reklámvilágítás is tökéletesedik.

Utcák és körutak

Nemcsak Belváros van azonban Szegeden. Számtalan elhanyagolt utca is, s talán a tanácsstagok a legjobban megmondhatói, mennyien panaszkodnak arra, hogy munka után sötétben kell hazáig botorkálniuk, a férfiak az asszonyok elé mennek az úton, hogy békében érj-

Magyar áruk Plovdivban

Plovdivban sajtóértekezletet tartottak a néhány nap múlva nyitó nemzetközi vásár magyar pavilonjának igazgatói. Mint a bolgár napilapok, a rádió és a televízió, valamint a szaksajtó szép számban megjelent képviselői előtt elmondották, hazánk már a legelső plovdivi vásáron is részt vett.

Magyarországot 15 külkereskedelmi vállalat képviseli a 25. plovdivi vásáron. A rendelkezésre álló csaknem 1200 négyzetméter fedett és 500 négyzetméter nyitott kiállítási területen hirdas-technikai berendezéseket, különböző vegyszereket és orvosságokat, mérőműszereket és laboratóriumi berendezéseket, szerszámgepeket, elektromos berendezéseket és konfekcióárakat, s számos más cikket tekinthetnek meg a bolgár és külföldi szakemberek, érdeklődők. A magyar kiállítás szervezői idén nagy teret biztosítottak a két ország kooperációs kapcsolatai — így az Intranszmas és az Agromas — bemutatásának.

nek haza. De — stílusosan szólva — minden gyors fejlődésnek megvan az „árnyoldala”: ahogy a kamaszkori hirtelen növekedésnek az a veszélye, hogy egyes szervek elmaradnak a fejlődésben, úgy vonatkozatható mindez egy városra, amelynek egyszerre kell lakásokat, utakat építenie, s egyben — az idegenforgalomra gondolva — soha nem látott mértékben szépítenie.

A világítás fejlődésének idomulnia kell ahhoz is, hogy mikor újítják fel, építik át a fontosabb útvonalakat. Természetes dolognak tűnik manapság, hogy annak idején a Nagykörút világításának korszerűsítését is az út és parképítéssel kötötték egybe, s hogy nem lesz ez más képp a kiskörút várható teljes felújításával sem. S így látszik reálisnak az a várható megoldás is, hogy a külterületek fejlesztésében is ezt az eljárást fogják követni a tanácsok: a láb és a szem számára egyszerre válnak barátságosabbá az utcák.

Belvárosi neonszféra

Az országjárók egyöntetűen vallják: Szegednek elsősorban a belvárosi fények gazdagításában kell utolérnie vidéki társait. Abban, hogy a belvárosi neonszférában otthonosan mozogjon az idegen is, aki többek között erről ítélt. Ha a Széchenyi és a Klauzál téren megvalósul a fényárvilágítás, akkor remélhetőleg megjön az étvágy arra is, hogy a város centrumában több ilyen fényárzsiget alakuljon ki: a múzeumnál, a színháznál. S esetleg tovább lehet fejleszteni a Dugonics tér világítását is, amely jelenleg inkább kiserletinek látszik, mint véglegesnek.

Veress Miklós

PIAC: Kicsi a terület Sok szép áru

A közös gazdaságokból és a háztályiból egyaránt bő volt az árufelhozatal a szombati piacra, a MEK, az általános fogyasztási szövetkezet és az Elikor is sok friss gyümölcsöt, zöldséget, és élő baromfit kínált a vásárlóknak. A megfelelő kínálatnak köszönhető, hogy vágni való csirkét 26 forintért lehetett venni kilónként, a tojás darabja 1,60 volt. A termelőszövetkezetek közül különösen a szegedi Móra Ferenc és Új Élet, a forráskúti Ha-

ladás és a ferencszállási Új Élet szállított nagyobb tételben burgonyát, fejeskáposztát és zöldséget.

Újra és újra szembetűnik — főleg szombati napokon — hogy kevés az a terület, amely piaci árusításra szolgál a Marx téren. Az eladók már hajnali 3–4 órakor

el kell foglalniuk a helyet, ha nem akarnak kiszorulni. Így is sokan voltak kénytelenek a földről árusítani termékeiket.

Az ország más városainak pénteki piaci áraitól összehasonlítva Szegeden szombaton az árak kedvezően alakultak.

	fejes káp.	képkáp.	paradics.	z.-paprika	szőlő	körte
Szeged	1,—	3,—	1,50	3,50	4,50	4,—
Budapest	1,20	3,60	3,—	5,60	8,40	4,—
Pécs	1,40	4,—	3,60	4,80	7,60	3,20
Miskolc	1,20	3,—	3,40	5,—	7,60	4,20
Székesfehérvár	1,20	3,20	2,20	4,40	7,—	4,—
Debrecen	1,20	2,60	2,20	3,—	6,—	4,50
Salgótarján	1,20	2,80	2,80	3,80	6,60	3,20

VASÁRNAP,
1969. Szeptember 21.

DÉLMAGYARORSZAG 5